

[Finansministeren.]

kan afholde Beløbet af de indgaaede Indtægter, maa Krisefonden optage et midlertidigt Laan til dette Formaal. Til Forrentning af dette Laan og til Udgifterne vedrørende Lovens Administration regnes med 1 Mill. Kr. aarlig. Den samlede aarlige Udgift beregnes altsaa til 28,8 Mill. Kr. i de 5 Aar.

Af de aarlige Indtægter anslaaes Bidraget fra Banker og Sparekasser til 15 Mill. Kr., Afgiften fra Mejerier og Slagterier til 1,6 Mill. Kr. og Konverteringsafgiften til 5 Mill. Kr., i alt 21,6 Mill. Kr. Saafremt den samlede Konverteringsafgift maatte indgaa i de to første Aar, skulde den kunne dække de 25 Mill. Kr.s Moratorieudgift, og det tidligere omtalte Rentebeløb vil da kunne spares.

De her nævnte Indtægter indgaar direkte eller ved Finansministeriets Foranstaltning i Krisefonden, men Staten faar Pligten til at fremskaffe det resterende Beløb, og til Dækning af disse manglende 7,2 Mill. Kr. foreslaas en Afgift paa Udbyttet af Aktier og Andelsbeviser i her i Landet hjemmehørende Selskaber med begrænset Ansvar. Denne Afgift er foreslaaet saaledes, at hvis Udbyttet af Aktiekapitalen ikke overstiger 4 pCt., bliver Afgiften paa dette Udbytte 5 pCt., hvis Udbyttet ligger over 4, men ikke over 6 pCt. af Aktiekapitalen, svares Afgiften med 7 pCt., og hvis Udbyttet er over 6 pCt., svares Afgiften med 10 pCt. Denne Afgift indbetales af det paagældende Selskab direkte til Statskassen og fradrages det Udbytte, som skal udbetales til den enkelte Aktionær. Denne Del af Laanets Bestemmelser gælder til 1. Juli 1939, altsaa i 5 Regnskabsaar.

Naar man ved Lovbestemmelser ned sætter Indlaansrenten i Banker og Sparekasser til højst 3 pCt. for derved at fremme Konverteringen, vil det være naturligt, at man søger det samme Maal naaet ved en Afgift paa Aktieudbyttet. Kurserne paa Aktier har i de sidste Aar været stærkt stigende, dels vel som Følge af øget Virksomhed, men sikkert ogsaa, fordi de store Udbytter, der udbetales i mange Selskaber, har virket lokkende og dragende paa en Del Mennesker, der ikke tidligere har spekuleret i en høj Renteafkastning. Hertil kommer det rimelige i, at Indehaverne af denne Kapital ogsaa bærer deres Del af Dagens Byrder.

Samtidig med Fremsættelsen af dette Lovforslag har jeg tilbagekaldt et til Landstingets Skatteudvalg fremsendt Forslag om en Aktieudbytteskat for indeværende Aar.

Med den her foreslaaede Afgift skulde der være Dækning for Udgifterne, men da Udgiftsberegningerne hviler paa et svagt Grundlag, og da enkelte Indtægtsposter maaske heller ikke er helt sikre, foreslaas det i § 51 at give Finansministeren Bemyndigelse til at dække et eventuelt manglende Beløb ved en forholdsmæssig Forhøjelse af de ordinære Indkomst- og Formueskattebeløb. Denne Bemyndigelse kan dog først anvendes i Skatteaaret 1936—37, altsaa naar Loven har virket i to Aar, og man har en nogenlunde sikker Beregning saavel over Udgifter som Indtægter. En eventuel Forhøjelse af de nævnte Skattebeløb i Henhold til denne Lovbestemmelse kan selvfølgelig kun anvendes til de i dette Lovforslag anførte Formaal, men ved Beslutning om Iværksættelse af saa vidtrækkende Hjælpeforanstaltninger som dem, her er Tale om, bør man ogsaa have Vished for, at Pengene kan skaffes til Veje, og derfor fremsættes denne Lovparagraf. Sidste Gang den i § 51 nævnte Bemyndigelse skal kunne anvendes, bliver i Skatteaaret 1939—40, naar hele Udgiften for den femaarige Periode kan opgøres.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende ved Mødets Begyndelse anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 133 af 28. April 1931 angaaende Lejemaal om visse Boliger og Forretningslokaler m. v.* Lovforslaget gaar ud paa en Forlængelse af den gældende Lovs Bestemmelser. Ærede Medlemmer vil erindre, at der her i Tinget den 18. April i Aar vedtoges et Lovforslag om en tidsbegrænset Forlængelse af den her i Hovedstadskommunerne gældende Huslejelov, et Lovforslag, som samtidig indeholdt visse Ændringer i den gældende Lov. Dette Lovforslag forkastedes i Landstinget den 26. April. Begrundelsen for denne Forkastelse var fra Landstingsflertallets Side, at en saadan Lovgivning nu var ganske overflødig, der vilde efter Landstingsflertallets Mening ingen Misbrug finde Sted, dels fordi det stærke Byggeri sikrede det tilstrækkelige Overskud af Lejligheder, og dels fordi man mente, at selv om Muligheden for Misbrug var til Stede, vilde ingen udnytte saadanne Muligheder.